

Abstrakt

Text je strukturovanou obžalobou mediality v nás. Dokazuje, že člověk není médii ani ovládán, ani uspokojován. Je spíše ovládán i uspokojován medialitou uvnitř sebe samého. Fenomén mediality je zde postulován v duchu teorie Jeana Baudrillarda nikoliv jako zprostředkovatel vztahů mezi lidmi, ale jako jejich kat. Rozmach digitálních médií nás druhým nepřibližuje, ale odděluje je od nás v čase i prostoru. Z druhých nám přenáší pouze vybranou mozaiku obrazů. Toto odcizení je výsledkem touhy po vlastních světech, nikoliv spiknutím moci. Efektivita, rychlost, orientace na výsledek a pozitivní myšlení jsou hodnoty, které určují směr vývoje médií. Výsledkem není imitace člověka, ale jeho zdokonalení. Proto média používáme. Vábí nás příslibem nesmrtelnosti, která z nás však vyrábí pouze znak bez života. Každá lidská touha je ambivalentní, a touha zanechat po sobě svůj obraz se tak ve své hypertrofii může stát fatálním naplněním pudu smrti.